

AD DIVVM CAR

QVINTVM, MAXIMVM, INVIO

QVE IMPERATOREM, ANDREA

in suos de Humani corporis fabrica libros, Prae

VANTVMVIS uaria in
dis grauitur obstitit, quo m
tur, minusq; foeliciter in usum
clementissime Caesar, tamen
dium quoque adferre arbi
disciplinarum, quae uni cuip
mulantur diuisionem, & m
tis exercitiorum adeo moro
distributionem, ut qui artis
unam eius partem ita compl
ipsum maximopere spectan
queunt, relictis, nihil unqu
ac propositum finem nunq
artis constitutione perpetuo

teras quidem silentio praeteream, & de ea quae sanitati hominum praese
monem instituam, profectio in hac tamen reliquarum omnium quas l
uenit longe comodissima & imprimis necessaria difficilisq; ac operosa
pere potuisset, quam quod aliquando, & praecipue post Gothorum
Persiae regem (sub quo Arabes nobis adhuc cum Graecis merito fan
cina eoulq; lacerari cepit, quod primum eius instrumentum manus
hibens, sic neglectum est, ut ad plebeios ac disciplinis medicae ar
quam instructos, id quali uideatur esse demandatum. Quamuis en
ctae olim extiterint, Logica uidelicet, Empirica & Methodica, nih
autores uniuersae artis scopum ad conseruandam sanitatem, morbos
runt, deinde huc omnia, quae singuli in suis sectis arti necessaria existi
ci auxiliorum instrumento utebantur, quorum primum uictus fuit
medicaminum usus, tertium manus opera, quae uel praeter ceteris me
additionem, & superfluoꝝ ablationem, eleganter ostendit, ac nunq
ctuum curatione praebet, quoties in remedia obimus, quorum bo
mano saluberrima esse, tempora ususq; docuerunt. Triplex haec meden
medicis aequae erat familiaris, ipsiq; proprias manus pro affectuum na
dantes, non minorem industriam in illis exercendis impenderunt, q
rationi, aut medicamentis dignoscendis, ac componendis. quemad
diuini Hippocratis libros, ij liquidò arguunt, quos de Medici mune
Articulorum luxationibus, eiusq; generis malis omnium absolutissi
Galenus post Hippocratem medicinae princeps, praeterquam quod
torum curationem sibi soli commissam subinde gloriatur, neque in
simias ab ipso secandas famulorum opera excoriari uoluit, crebro in
artificio oblectatus sit, quamq; studiose id cum ceteris Asiae medicis
nullus non aequae attentè curationem quae manu fit, atque eam qu
tis perficitur, posteris tradidisse uidetur. Verum maxime post G
quando omnes scientiae antea pulcherrime florentes, atque ut deceba
lautiores medici primum in Italia ad ueterum Romanorum imitatione
dientes, quae in aegris manu facienda ducerent, seruis praescribere, ac
rum modo astare, coeperunt. Mox quum sensim ceteri quoque uera
tium incommoda detrectarent, quaestui honoriq; nihil interim subdi
prompte degenerarunt, coquendi modum, omnemq; adeo uictus pr
custodibus, medicaminu compositionem pharmacopolis, manu
relinquentes. Atque ita temporis successu, curandi ratio tam miserè
dem, se physicorum nomine uenditantes, medicamentorum & uictu
praescriptionem sibi duntaxat arrogauerint; reliquam autem medic